

Formanden: Sagen er saaledes her afgjort og bliver nu at expedere til Ministeriet.

Førend jeg gaaer over til det næste Nummer paa Dagsordenen, skal jeg meddele, at den valgte Statsrevisor, Landssthingsmand Christensen, modtager Valget.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Gymnastikundervisningen. (Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 743—44).

Kraiberg: Førend jeg gaaer over til nærmere at begrunde dette Lovforslag, som jeg i Förening med mange af Thingets Medlemmer har tilladt mig at indbringe, og som nu foreligger til første Behandling, turde det være mig tilladt at bemærke, at, da jeg under 2den Behandling af Finantstloven for at sætte Sagen i Bevægelse yttrede, „at Gymnastikdirektøren for mig gjerne maatte faae de bestemte 1,000 Rd., men at jeg tørrigt helst saae, at han blev hjemme“, saa vil jeg ikke have disse Ord betragtede som en Daddel mod den Mand, der for Diebliffet beklæder denne Post. Jeg agter den Dygtighed og Nidsfærhed, hvormed han omfatter sin Opgave; jeg kan bevidne af egen Erfaring, og jeg veed, at Mange ville samstemme med mig, at han med stor Humanitet røgter det Tilsyn, han har at føre med denne Deel af Skolens Gjærning. Jeg har allsaa alene havt Sagen for Die, og om denne skal jeg nu i størst mulig Korthed søge at fremsætte mine Anskuelser. Det er en Sandhed, der anerkjendes eller ialtsald burde anerkjendes af alle Skolemand, at Opdragelsen ikke mindre i Skolen end i Hjemmet ei bør tabe Børnernes legemlige Udvikling af Sigte, men at den tvertimod maa arbejde hen imod en hensigtsmæssig Udvikling af Børnernes saavel aandelige som

legemlige Kræfter. Derfor mener jeg, at Læreren stadig maa agte paa Børnernes Gang, Stilling og Bevægelse, derfor maa han ved Ordningen af Underviisningsfagene drage Omsorg for, at et Fag, der gjør Krav paa en særegen Stilling og fordrer megen Ro, afløses af et andet Fag, der ikke udøver en saadan Lyng paa Barnet. Derfor mener jeg, at Læreren altid bør være blandt Børnene, naar de ere paa deres Lege- og Lumlaplads, for at lede deres Udspreddelse og opmuntre dem til gavnlige Dvelfer. Den Lærer, der forsømmer denne Deel af sin Virksomhed, kalder jeg ikke nogen god Lærer, og den Lærerdannelsesanstalt, som ikke giver sine Elever en frugibar Anviisning i saa Henseende, svarer ikke til sit Formaal. Imidlertid vilde det være Ufornuft at opstille en bestemt Regel for Lærerne i saa Henseende; Alt maa komme an paa hans Egenommelighed, og naar denne støttes af sand Interesse, vil hans Virksomhed ogsaa i denne Henseende udøve en gavnlig Indflydelse. Ganske anderledes forholder det sig, naar man tager en vis Deel legemlige Dvelfer og stiller hen som et særegt Skole-Underviisningsfag, det være sig Dands eller Gymnastik; da beroer et saadant Fags Berettigelse i Skolen paa, om de Betingelser ere tilstede eller kunne tilveiebringes, som ere nødvendige, for at dette Underviisningsfag kan drives med nogen Nytte. Naar man spørger mig, hvilke da Betingelserne ere, for at Gymnastik-Underviisningen kan drives med Nytte, saa udtræves der for det Første hos Læreren Dygtighed og Iver og fornøden Tid, og for det Andet hos Børnene Lyft, beqvem Dragt og Fodbeklædning, dernæst en hensigtsmæssig Plads, gode Apparater og, ikke at forglemme, i Hjemmet en saadan Stemning og en saadan levende Overbeviisning om Fagets Hensigtsmæssighed og Nytte, at Skolen kan blive understøttet og ikke modarbejdet i Hjemmet.